

Tres dies després de l'alliberament unilateral de quatre excongresistes per part de les FARC, i enmig de les celebracions dels familiars pel retrobament i les expressions de complaença per part de la majoria dels governs llatinoamericans, les FFAA de Colòmbia van realitzar un atac nocturn per aire i terra a un campament de les FARC localitzat en territori equatorià, matant a Raúl Reyes, tercer comandant d'aquesta guerrilla, a Julián Conrado, un altre líder insurgent important i a 22 guerrillers més. Després dels bombardejos al campament, tropes d'elit van rodejar i controlar el lloc i es van endur els cadàvers dels dos dirigents, i important material d'informació. Els cossos posteriorment van ser exhibits davant els mitjans de premsa per autoritats colombianes. El President Álvaro Uribe va informar al President equatorià Rafael Correa, amb posterioritat a l'atac, que aquest s'havia produït com a resposta a un atac que les FARC havien realitzat, i que els bombardejos s'havien realitzat des de territori colombià sense arribar a violar l'espai aeri de l'Equador, tenint en compte que el campament guerriller es trobava situat a 1.800 metres de la línia fronterera. El President Correa va ordenar a una unitat militar desplaçar-se al lloc, reportant que van trobar el campament arrasat, els cossos de 22 guerrillers morts amb tirs de gràcia per l'esquena, amb robes de dormir, les seves armes sense disparar i van rescatar a tres guerrilleres ferides. El President Correa va declarar que el President Uribe li havia mentit, perquè l'atac, de cap manera va ser una acció "en calent", sinó una operació planificada en la qual s'havia deliberadament violat la sobirania i la integritat territorial d'Equador. Per aquesta raó el President Correa decideix retirar el seu ambaixador a Bogotá i expulsar a l'ambaixador colombià a Quito. El President Uribe no accepta haver violat la sobirania equatoriana, però presenta excuses verbals per haver realitzat l'operació sense informar-lo, les quals no són acceptades pel govern equatorià, que al mateix temps ordena el reforçament defensiu de la frontera amb, almenys, 3.500 nous soldats, completant-se un nombre de 10.500 per a salvaguardar la frontera de 720 quilòmetres entre els dos països. D'altra banda el President Hugo Chávez, en acte de solidaritat amb Equador expulsa a l'ambaixador de Colòmbia a Caracas i ordena l'enviament de 10 batallons d'infanteria i blindats a la frontera, i col·loca a les FFAA veneçolanes en estat d'alerta, al mateix temps que adverteix al Govern colombià, que Veneçuela respondrà militarment qualsevol tipus de violació a la seva sobirania. La crisi diplomàtica arriba al seu punt màxim, quan un a un els governs del continent americà condemnen la violació a la sobirania nacional de l'Equador, amb les excepcions d'Estats Units, Canadà i Bahames que donen suport al Govern colombià, encara que tots fan una crida de que aquesta crisi sigui resolta per la via diplomàtica. El President Rafael Correa demana al Consell Permanent de la OEA, que convoqui l'Assemblea d'aquest organisme i que condemni a Colòmbia per la violació de la seva sobirania. L'Assemblea General de la OEA determina, mitjançant una resolució negociada entre els governs de Colòmbia i Equador, i protegida pels 32 països membres restants, establir que si hi va haver violació a la sobirania nacional i a la integritat de l'Equador, la ratificació del principi d'inviolabilitat de la sobirania, i la creació d'una Comissió especial, encapçalada pel Secretari General, José Miguel Insulza i quatre ambaixadors més, perquè es desplacin als dos països, recaptin dades i produeixin un informe per a ser presentat a la reunió de Consulta de Cancellers de la OEA. El President Rafael Correa insisteix que aquest organisme ha de produir una resolució condemnatòria a Colòmbia per la violació a la sobirania del seu país. Entretant, el General Oscar Naranjo, Director de la Policia Nacional i a nom del Govern colombià, revela que en els tres ordenadors confiscats a Raúl Reyes, hi ha informació altament comprometedora i que demostren l'existència d'estrets vincles dels Governos d'Equador i de Veneçuela amb la guerrilla de les FARC. Segons el General, s'haurien produït reunions entre el Ministre de Seguretat de l'Equador Gustavo Larrea, i Raúl Reyes, en les quals s'haurien produït acords secrets per a lluitar conjuntament contra el paramilitarisme i altres formes de delinqüència a la frontera, l'impuls del Pla Equador i el sosteniment de relacions polítiques clandestines, entre les quals es contemplava la presència permanent a Quito d'un "ambaixador" de les FARC, amb la protecció del Govern equatorià. Aquestes revelacions han estat desqualificades pel govern equatorià, qui argumenta que són un muntatge del Govern colombià per a distreure l'atenció sobre la violació a la sobirania equatoriana, encara que si reconeix que el Ministre Larrea es va reunir en tres ocasions amb Reyes, però per a donar suport a l'acord humanitari, i assegura que l'atac al

¹ www.escolapau.org

campament de les FARC va frustrar l'alliberament d'un grup d'11 polítics i militars, entre els quals es trobava Ingrid Betancourt. Els documents presentats pel govern colombià, també estableixen que el Govern de Veneçuela manté relacions polítiques clandestines amb les FARC, al marge dels contactes per a l'acord humanitari, de les quals es deriven compromisos i acords que van des de la protecció a membres de les FARC en territori veneçolà, fins al suport econòmic per a aquesta guerrilla per una suma de 300 milions de dòlars. Per la seva banda el Ministre de l'Interior de Veneçuela Ramón Rodríguez Chacín, assegura que les versions del Govern colombià són un muntatge per a ocultar que l'atac de Colòmbia a Equador és part d'un pla de desestabilització de la regió per part del Govern dels Estats Units. Diu a més, que en el seu poder té un ordinador del narcotraficant Wilber Varela, qui fou assassinat en territori veneçolà per membres del seu grup de mafiosos, en el qual hi ha informació que compromet al General Oscar Naranjo amb activitats de narcotràfic. D'altra banda el President Uribe va dir als mitjans de premsa que Colòmbia demandarà al President Hugo Chávez davant la Cort Penal Internacional, CPI, per "finançar grups terroristes i genocides", situació que de realitzar-se col·locarà la crisi diplomàtica entre Colòmbia i Veneçuela en un punt de no retorn, segons experts en política internacional. El President Chávez, a la vegada repta al mandatari colombià a comparèixer junts a la CPI de la qual sortiria perjudicat, perquè està demostrat el genocidi a Colòmbia per part del paramilitarisme impulsat pel president Uribe, i adverteix que si les agressions contra el seu país continuen, llavors també contemplaria la nacionalització d'empreses colombianes establertes a Veneçuela. Entretant, el Secretariat de les FARC oficialment reconeix la mort de Raúl Reyes i anuncia que Joaquín Gómez ascendeix com a membre ple d'aquest organisme de direcció. També asseguren que continuaran treballant per l'acord humanitari, anunci que tranquil·litza als familiars dels ostatges polítics i dels militars presoners, que temien que les FARC actuessin en venjança contra els captius. Finalment, a les fronteres de Colòmbia amb Equador i Veneçuela es viu un clima de tensió i encara que les fronteres no han estat tancades, el comerç transfronterer s'ha reduït considerablement. Per la seva banda el President de França, Nicolás Sarkozy, que havia manifestat estar disposat a anar fins a algun lloc de la frontera colombiana-veneçolana per a rebre a Ingrid Betancourt, demana als governs de Colòmbia, Equador i Veneçuela, resoldre la crisi exclusivament per la via diplomàtica, i adverteix a les FARC que si s'arriba a produir la mort d'Ingrid en captivitat, rebran la condemna del món sencer, i els va recordar que l'única manera de sortir de les llistes terroristes és alliberant als ostatges i desenvolupant converses de pau. *El Tiempo, El Espectador, El Colombiano, El Nuevo Siglo, El País – Cali, Diario del Sur – Pasto, La opinión – Cúcuta, La Hora – Ecuador, El Comercio – Ecuador, Hoy – Quito, El Universo – Guayaquil, CMI – TV, TELESUR – TV, Caracol – Radio, RCN – Radio, APORREA, ABN – Venezuela, El Universal – Caracas, El Nacional – Caracas, ABP, El País – España, Cadena SER – Radio – España, El Nuevo Herald, Rebelión, 29/02/08 – 06/03/08*

La jornada de mobilització convocada pel moviment Nacional de Víctimes de Crims d'Estat, ha assolit l'adhesió de nombrosos moviments socials, partits polítics, plataformes de drets humans, iniciatives ciutadanes per la pau, personalitats del món acadèmic i artístic i importants mitjans de premsa parlada i escrita; qui s'expressaran en contra la desaparició, el desplaçament, les massacres, les execucions extrajudicials i el segrest, en més de 100 ciutats de tot el món i de 22 ciutats colombianes. Els organitzadors d'aquesta jornada diuen que es busca donar visibilitat a les víctimes de tots aquests crims, reclamar la veritat, la justícia i la reparació per a les mateixes, al mateix temps que clamaran per la solució política al conflicte intern, l'acord humanitari i la pau a la regió. *El Tiempo, El Colombiano, El Espectador, El Nuevo Siglo, CMI, TV, TELESUR – TV, Caracol – Radio, APORREA, 29/02/08 – 06/03/08*